I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 38/2003

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 26ης Μαΐου 2003

για την έκδοση της οδηγίας 2003/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., για την περαιτέρω χρήση εγγράφων του δημόσιου τομέα

(2003/C 159 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών [3],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης [4],

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η Συνθήκη προβλέπει την εγκαθίδρυση εσωτερικής αγοράς και την εισαγωγή συστήματος που θα εξασφαλίζει ότι δεν στρεβλώνεται ο ανταγωνισμός στην εσωτερική αγορά. Η εναρμόνιση των κανόνων και πρακτικών στα κράτη μέλη, που αφορούν την εκμετάλλευση πληροφοριών του δημόσιου τομέα, συμβάλλει στην επίτευξη των εν λόγω στόχων.

(2) Η εξέλιξη προς την κατεύθυνση της κοινωνίας της πληροφορίας και της γνώσης επηρεάζει τη ζωή κάθε πολίτη στην Κοινότητα, μεταξύ άλλων, παρέχοντας στους πολίτες δυνατότητες για νέους τρόπους πρόσβασης στη γνώση και απόκτησής της.

(3) Το ψηφιακό περιεχόμενο διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη αυτή. Η παραγωγή περιεχομένου συνέβαλε και συνεχίζει να συμβάλλει στη ταχεία αύξηση των θέσεων εργασίας κατά τα τελευταία έτη. Οι περισσότερες από αυτές τις θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν σε μικρές αναδυόμενες εταιρείες.

(4) Ο δημόσιος τομέας συλλέγει, παράγει, αναπαράγει και διαδίδει ευρύ φάσμα πληροφοριών σε πολλά πεδία δραστηριότητας, όπως πληροφορίες κοινωνικής, οικονομικής και γεωγραφικής φύσεως, πληροφορίες μετεωρολογικής φύσεως, τουριστικές πληροφορίες, πληροφορίες περί επιχειρήσεων, πληροφορίες για διπλώματα ευρεσιτεχνίας και εκπαίδευση.

(5) Μεταξύ των κύριων στόχων της εγκαθίδρυσης της εσωτερικής αγοράς συγκαταλέγεται η δημιουργία όρων για την ανάπτυξη υπηρεσιών κοινοτικής κλίμακας. Οι πληροφορίες του δημόσιου τομέα είναι σημαντική πρώτη ύλη για προϊόντα και υπηρεσίες ψηφιακού περιεχομένου και θα καταστούν ακόμα σημαντικότερος πόρος περιεχομένου ενόψει της εξέλιξης των ασύρματων υπηρεσιών περιεχομένου. Στο πλαίσιο αυτό ουσιαστική σημασία θα έχει και η ευρεία διασυνοριακή γεωγραφική κάλυψη. Οι ευρύτερες δυνατότητες περαιτέρω χρήσης των πληροφοριών του δημόσιου τομέα θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να επιτρέψουν στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να εκμεταλλευτούν το δυναμικό του και να συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

(6) Οι κανόνες και οι πρακτικές των κρατών μελών όσον αφορά την εκμετάλλευση πληροφοριακών πόρων του δημόσιου τομέα παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές, οι οποίες συνιστούν φραγμούς για την πλήρη εκμετάλλευση του οικονομικού δυναμικού του καίριου αυτού πληροφοριακού πόρου. Ως εκ τούτου θα πρέπει να επιτευχθεί ελάχιστος βαθμός εναρμόνισης των εθνικών κανόνων και πρακτικών όσον αφορά την περαιτέρω χρήση εγγράφων του δημόσιου τομέα, σε περιπτώσεις όπου οι διαφορές εθνικών κανονισμών και πρακτικών ή η απουσία σαφήνειας παρεμποδίζουν την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και την απρόσκοπτη εξέλιξη της κοινωνίας της πληροφορίας στην Κοινότητα.

(7) Εξάλλου, χωρίς την ελάχιστη εναρμόνιση σε κοινοτικό επίπεδο, οι νομοθετικές δραστηριότητες σε εθνική κλίμακα, που έχουν ήδη δρομολογηθεί σε σειρά κρατών μελών ώστε να ανταποκριθούν στις τεχνολογικές προκλήσεις, ενδέχεται να καταλήξουν σε ακόμη πιο σημαντικές διαφορές. Ο αντίκτυπος από τις νομοθετικές αυτές διαφορές και αβεβαιότητες θα καταστεί σημαντικότερος με την περαιτέρω εξέλιξη της κοινωνίας της πληροφορίας, που έχει ήδη συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στην αύξηση της διασυνοριακής εκμετάλλευσης πληροφοριών.

([1]) ΕΕ C 227 E της 24.9.2002, σ. 382.

([2]) ΕΕ C 85 της 8.4.2003, σ. 25.

([3]) ΕΕ C 73 της 26.3.2003, σ. 38.

([4]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2003 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 2003 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της . . . (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

(8) Χρειάζεται η δημιουργία γενικού πλαισίου όσον αφορά τους όρους περαιτέρω χρήσης των εγγράφων του δημόσιου τομέα, για την εξασφάλιση δίκαιων, αναλογικών και ισότιμων όρων περαιτέρω χρήσης των πληροφοριών αυτών. Οι φορείς του δημόσιου τομέα συλλέγουν, παράγουν, αναπαράγουν και διαδίδουν έγγραφα προκειμένου να εκπληρώνουν τη δημόσια αποστολή τους. Η χρήση των εγγράφων αυτών για άλλους λόγους αποτελεί περαιτέρω χρήση. Οι πολιτικές των κρατών μελών είναι δυνατόν να υπερβαίνουν τα ελάχιστα πρότυπα που καθιερώνονται με την παρούσα οδηγία, επιτρέποντας έτσι την πιο εκτεταμένη περαιτέρω χρήση.

(9) Η παρούσα οδηγία δεν επιβάλλει την υποχρέωση έγκρισης της περαιτέρω χρήσης εγγράφων. Η απόφαση για έγκριση ή μη της περαιτέρω χρήσης εναπόκειται στο οικείο κράτος μέλος ή φορέα του δημοσίου. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται σε έγγραφα τα οποία καθίστανται προσιτά για περαιτέρω χρήση όταν οι φορείς του δημόσιου τομέα χορηγούν σχετικές άδειες, πωλούν, διαδίδουν, ανταλλάσσουν ή διαθέτουν πληροφορίες. Προκειμένου να αποφεύγονται οι διεπιδοτήσεις, η περαιτέρω χρήση θα πρέπει να περιλαμβάνει την μεταγενέστερη χρήση των εγγράφων στα πλαίσια του αυτού φορέα για δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της δημόσιας αποστολής. Οι δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της δημόσιας αποστολής περιλαμβάνουν κατά γενικό κανόνα την παροχή εγγράφων που παράγονται και χρεώνονται σε αποκλειστικώς εμπορική βάση και τα οποία βρίσκονται σε ανταγωνισμό με άλλα έγγραφα στην αγορά. Ο ορισμός του «εγγράφου» δεν αποσκοπεί στην κάλυψη των προγραμμάτων υπολογιστών. Η οδηγία βασίζεται στα υφιστάμενα καθεστώτα πρόσβασης στα κράτη μέλη και δεν μεταβάλλει τους εθνικούς κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα. Δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες πολίτες ή επιχειρήσεις μπορούν, βάσει του οικείου καθεστώτος πρόσβασης, να λάβουν έγγραφο μόνον εάν είναι σε θέση να αποδείξουν ότι έχουν συγκεκριμένο συμφέρον. Οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να ενθαρρύνονται ώστε να διαθέτουν προς περαιτέρω χρήση οιοδήποτε έγγραφο που βρίσκεται στην κατοχή τους. Οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να προωθούν και να ενθαρρύνουν την περαιτέρω χρήση εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων των επισήμων εγγράφων νομοθετικής και διοικητικής φύσεως, σε εκείνες τις περιπτώσεις στις οποίες ο φορέας του δημοσίου έχει το δικαίωμα να επιτρέπει την περαιτέρω χρήση τους.

(10) Οι ορισμοί του «φορέα του δημόσιου τομέα» και του «οργανισμού δημοσίου δικαίου» λαμβάνονται από τις οδηγίες περί δημοσίων συμβάσεων [92/50/ΕΟΚ ([1]), 93/36/ΕΟΚ ([2]), 93/37/ΕΟΚ ([3]) και 98/4/ΕΚ ([4])]. Οι δημόσιες επιχειρήσεις δεν καλύπτονται από τους ορισμούς αυτούς.

(11) Η παρούσα οδηγία προτείνει έναν γενικό ορισμό του όρου «έγγραφο» σύμφωνα με τις εξελίξεις της κοινωνίας της πληροφορίας. Ο ορισμός αυτός καλύπτει κάθε αποτύπωση πράξεων, γεγονότων ή πληροφοριών — και κάθε συλλογή τέτοιων πράξεων, γεγονότων ή πληροφοριών — σε οποιοδήποτε μέσο (γραπτώς σε χαρτί ή σε ηλεκτρονική μορφή ή ως ηχητική, οπτική ή οπτικοακουστική εγγραφή), που έχουν στην κατοχή τους φορείς του δημόσιου τομέα. Ως έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή ενός φορέα του δημοσίου τομέα νοούνται τα έγγραφα, την περαιτέρω χρήση των οποίων έχει δικαίωμα να επιτρέψει ο φορέας του δημοσίου τομέα.

(12) Ο χρόνος απόκρισης σε αιτήματα για περαιτέρω χρήση εγγράφων θα πρέπει να είναι εύλογος και να συμβαδίζει με το χρόνο απόκρισης για αιτήματα πρόσβασης στα έγγραφα σύμφωνα με τα οικεία καθεστώτα πρόσβασης, ώστε να προάγεται η δημιουργία νέων πληροφοριακών προϊόντων και υπηρεσιών σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

(13) Οι δυνατότητες για περαιτέρω χρήση μπορούν να βελτιωθούν περιορίζοντας την ανάγκη να μετατραπούν τα επί χάρτου έγγραφα σε ψηφιακά ή την ανάγκη επέμβασης σε ψηφιακά αρχεία ώστε να καταστούν αμοιβαία συμβατά. Επομένως, οι φορείς του δημοσίου θα πρέπει να διαθέτουν τα έγγραφα υπό οιαδήποτε προϋφιστάμενη μορφή ή γλώσσα, με ηλεκτρονικά μέσα όποτε αυτό είναι δυνατό και ενδεδειγμένο. Οι φορείς του δημοσίου θα πρέπει να αντιμετωπίζουν θετικά τα αιτήματα για τη χορήγηση αποσπάσματος υφιστάμενου εγγράφου όταν η ικανοποίηση τέτοιου αιτήματος συνεπάγεται μόνον έναν απλό χειρισμό. Ωστόσο, οι φορείς του δημοσίου δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν αποσπάσματα εγγράφων όταν αυτό απαιτεί δυσανάλογη προσπάθεια.

(14) Στην παρούσα οδηγία αναγνωρίζεται το γεγονός ότι ορισμένοι φορείς του δημόσιου τομέα απαιτείται να αυτοχρηματοδοτούνται πλήρως ή εν μέρει, και εξαρτώνται για την αποτελεσματική εκπλήρωση των δημοσίων καθηκόντων από τα έσοδα από πωλήσεις εγγράφων τους. Κατά συνέπεια, η παρούσα οδηγία επιτρέπει στους φορείς του δημόσιου τομέα να ανακτούν το συνολικό κόστος συλλογής, παραγωγής, αναπαραγωγής και διάδοσης των εγγράφων καθώς και ένα εύλογο ποσοστό απόδοσης της επένδυσης. Η παραγωγή περιλαμβάνει τη δημιουργία και την ταξινόμηση και η διάδοση δύναται επίσης να περιλαμβάνει υποστήριξη χρηστών. Η ανάκτηση των δαπανών, μαζί με εύλογο ποσοστό απόδοσης της επένδυσης, συνιστά ανώτατο όριο για τα τέλη, καθώς θα πρέπει να αποκλείονται υπερβολικές τιμές. Τα κράτη μέλη ή οι φορείς του δημοσίου τομέα μπορούν να επιλέγουν την καταλληλότερη μέθοδο υπολογισμού, ακολουθώντας τις λογιστικές αρχές που εφαρμόζονται στους ενεχόμενους φορείς του δημοσίου τομέα. Το ανώτατο όριο για τα τέλη που θεσπίζει η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών ή του δημοσίου τομέα να επιβάλλουν χαμηλότερα ή καθόλου τέλη, ενώ καλούνται τα κράτη μέλη να διαθέτουν τα έγγραφα με χρέωση που δεν υπερβαίνει το οριακό κόστος αναπαραγωγής και διάδοσης των εγγράφων.

(15) Η εξασφάλιση σαφών και προσπελάσιμων για το κοινό όρων και προϋποθέσεων περαιτέρω χρήσης εγγράφων του δημόσιου τομέα, αποτελεί προϋπόθεση για την ανάπτυξη αγοράς πληροφοριών σε κοινοτική κλίμακα. Κατά συνέπεια, όλοι οι ισχύοντες όροι θα πρέπει να είναι σαφείς σε όλους τους ενδιαφερόμενους για περαιτέρω χρήση εγγράφων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη δημιουργία ευρετηρίων των διαθέσιμων εγγράφων, τα οποία να διατίθενται ηλεκτρονικά (on line), όταν αυτό ενδείκνυται, ούτως ώστε να προωθούνται και να διευκολύνονται οι αιτήσεις για περαιτέρω χρήση.

([1]) ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 285 της 29.10.2001).

([2]) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/78/ΕΚ.

([3]) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 54. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/78/ΕΚ.

([4]) ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 1.

(16) Σε ορισμένες περιπτώσεις η περαιτέρω χρήση των εγγράφων θα γίνεται χωρίς σχετική αδειοδότηση. Σε άλλες περιπτώσεις θα χορηγείται άδεια με την οποία θα επιβάλλονται όροι για την περαιτέρω χρήση εκ μέρους του αδειολήπτη, η οποία θα καλύπτει θέματα όπως η ευθύνη, η ορθή χρήση των εγγράφων, η εγγύηση μη αλλοίωσης και η αναφορά της πηγής. Εάν οι φορείς του δημόσιου τομέα χορηγούν άδειες για την περαιτέρω χρήση εγγράφων, οι όροι της αδειοδότησης θα πρέπει να είναι δίκαιοι και διαφανείς. Οι τυποποιημένες άδειες που διατίθενται ηλεκτρονικά (on line) μπορούν επίσης να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο εν προκειμένω. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν για τη διαθεσιμότητα τυποποιημένων αδειών.

(17) Οι όροι για την περαιτέρω χρήση θα πρέπει να είναι αμερόληπτοι για συγκρίσιμες κατηγορίες περαιτέρω χρήσης. Τούτο δεν θα πρέπει, για παράδειγμα, να εμποδίζει την δωρεάν ανταλλαγή πληροφοριών, μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα κατά την άσκηση της δημόσιας αποστολής τους, έστω και εάν άλλοι ενδιαφερόμενοι χρεώνονται για την περαιτέρω χρήση των ιδίων εγγράφων. Τούτο δεν θα πρέπει επίσης να εμποδίζει τη θέσπιση διαφοροποιημένης πολιτικής τελών για εμπορική και μη εμπορική περαιτέρω χρήση.

(18) Οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να σέβονται τους κανόνες του ανταγωνισμού όταν καθορίζουν τις αρχές για την περαιτέρω χρήση εγγράφων, αποφεύγοντας κατά το δυνατόν τις αποκλειστικές συμφωνίες με ιδιώτες εταίρους. Εν τούτοις, για λόγους παροχής υπηρεσίας προς το γενικό οικονομικό συμφέρον, ενδέχεται ενίοτε να απαιτηθεί αποκλειστικό δικαίωμα για περαιτέρω χρήση εγγράφων του δημόσιου τομέα. Τούτο ενδέχεται να συμβεί σε περίπτωση που κανένας εμπορικός εκδότης δεν θα δημοσίευε τις πληροφορίες χωρίς ανάλογο αποκλειστικό δικαίωμα.

(19) Κατά την υλοποίηση και εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να τηρούνται πλήρως οι αρχές της προστασίας προσωπικών δεδομένων σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ([1]).

(20) Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων. Προς αποφυγή αμφιβολιών, ο όρος «δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας» αναφέρεται μόνον στην πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα (περιλαμβανομένων των *sui generis* μορφών προστασίας). Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε έγγραφα που καλύπτονται από δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας, όπως διπλώματα ευρεσιτεχνίας, καταχωρημένα σχέδια και εμπορικά σήματα. Η οδηγία δεν επηρεάζει υφιστάμενα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας φορέων του δημόσιου τομέα, ούτε περιορίζει την άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων κατ' ουδένα τρόπο πέραν των ορίων που τίθενται με την παρούσα οδηγία. Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύουν μόνον στο βαθμό που συμβιβάζονται με τις διατάξεις διεθνών συμφωνιών για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ιδίως της Σύμβασης της Βέρνης για την προστασία των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων («Σύμβαση της Βέρνης») και της συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου («Συμφωνία TRIPS»). Ωστόσο οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να ασκούν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους κατά τρόπον που να διευκολύνει την περαιτέρω χρήση.

(21) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας ([2]) και την οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων ([3]). Καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους οι φορείς του δημόσιου τομέα μπορούν να ασκούν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους στην εσωτερική αγορά πληροφοριών όταν επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση εγγράφων.

(22) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης, ήτοι η διευκόλυνση της δημιουργίας, σε κοινοτική κλίμακα, πληροφοριακών προϊόντων ή υπηρεσιών που βασίζονται σε έγγραφα του δημόσιου τομέα, η ενίσχυση αποτελεσματικής διασυνοριακής χρήσης εγγράφων του δημόσιου τομέα από ιδιωτικές εταιρείες για πληροφοριακά προϊόντα και υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας και ο περιορισμός των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στην κοινοτική αγορά δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, και, συνεπώς, μπορούν, λόγω του εγγενώς κοινοτικού χαρακτήρα του πεδίου εφαρμογής και των επιπτώσεων της εν λόγω δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιτύχει μια στοιχειώδη εναρμόνιση, αποφεύγοντας έτσι περαιτέρω αποκλίσεις μεταξύ των κρατών μελών στη διεκπεραίωση θεμάτων περαιτέρω χρήσης εγγράφων του δημόσιου τομέα,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Με την παρούσα οδηγία καθιερώνεται στοιχειώδης δέσμη κανόνων που διέπουν την περαιτέρω χρήση υφιστάμενων εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα των κρατών μελών.

([1]) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

([2]) ΕΕ L 167 της 22.6.2001, σ. 10.

([3]) ΕΕ L 77 της 27.3.1996, σ. 20.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

α) σε έγγραφα, η παροχή των οποίων είναι δραστηριότητα που δεν εμπίπτει στη δημόσια αποστολή των οικείων φορέων του δημόσιου τομέα όπως ορίζεται από τη νομοθεσία ή από άλλους δεσμευτικούς κανόνες στο κράτος μέλος, ή, εφόσον δεν υπάρχουν τέτοιοι κανόνες, όπως ορίζεται σύμφωνα με την κοινή διοικητική πρακτική στο εν λόγω κράτος μέλος,

β) σε έγγραφα για τα οποία τρίτοι διαθέτουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας,

γ) σε έγγραφα στα οποία η πρόσβαση αποκλείεται δυνάμει των καθεστώτων πρόσβασης που ισχύουν στα κράτη μέλη, μεταξύ άλλων ιδίως για λόγους:

— προστασίας της εθνικής ασφάλειας (π.χ. ασφάλεια του κράτους), άμυνας ή δημόσιας ασφάλειας,

— στατιστικού ή εμπορικού απορρήτου,

δ) σε έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών φορέων και των θυγατρικών τους, καθώς και άλλων φορέων ή των θυγατρικών τους με σκοπό την εκπλήρωση αποστολής ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής δημόσιας υπηρεσίας,

ε) σε έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή εκπαιδευτικών και ερευνητικών ιδρυμάτων, όπως σχολεία, πανεπιστήμια, αρχεία, βιβλιοθήκες και ερευνητικές εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων ενδεχομένως των οργανισμών διαβίβασης αποτελεσμάτων ερευνών,

στ) σε έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή πολιτιστικών ιδρυμάτων, όπως μουσεία, βιβλιοθήκες, αρχεία, ορχήστρες, λυρικές σκηνές, χοροδράματα και θέατρα.

3. Η παρούσα οδηγία βασίζεται στα υφιστάμενα στα κράτη μέλη καθεστώτα πρόσβασης και δεν μεταβάλλει τους εθνικούς κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες πολίτες ή επιχειρήσεις πρέπει να αποδεικνύουν ότι έχουν συγκεκριμένο συμφέρον δυνάμει του καθεστώτος πρόσβασης προκειμένου να αποκτήσουν πρόσβαση στα έγγραφα.

4. Η παρούσα οδηγία αφήνει ανέπαφο και κατ' ουδένα τρόπο θίγει το επίπεδο προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων δυνάμει των διατάξεων του κοινοτικού και του εθνικού δικαίου και ιδίως δεν μεταβάλλει τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα που καθορίζονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ.

5. Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται με την παρούσα οδηγία ισχύουν μόνον στο βαθμό που είναι συμβατές προς τις διατάξεις διεθνών συμφωνιών σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ιδίως δε προς τη Σύμβαση της Βέρνης και προς τη Συμφωνία TRIPS.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) Ως «φορείς του δημόσιου τομέα»: νοούνται οι κρατικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές, οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου και οι ενώσεις οι σχηματιζόμενες από μία ή περισσότερες από τις αρχές αυτές ή από έναν ή περισσότερους από τους εν λόγω οργανισμούς δημοσίου δικαίου.

2) Ως «οργανισμός δημοσίου δικαίου»:

νοείται κάθε οργανισμός

α) που έχει συσταθεί με συγκεκριμένο σκοπό την κάλυψη αναγκών γενικού συμφέροντος που δεν έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα, και

β) που έχει νομική προσωπικότητα, και

γ) του οποίου, είτε η δραστηριότητα χρηματοδοτείται κατά κύριο λόγο από το κράτος, τις περιφερειακές ή τοπικές αρχές ή άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου· είτε η διαχείρισή του υπόκειται στην εποπτεία των ανωτέρω· είτε διοικείται, διευθύνεται ή εποπτεύεται από όργανο του οποίου περισσότερα από τα μισά μέλη διορίζονται από το κράτος, τις περιφερειακές ή τοπικές αρχές, ή άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου.

3) Ως «έγγραφο»:

νοείται

α) κάθε περιεχόμενο, ανεξάρτητα από το χρησιμοποιηθέν υπόθεμα (γραμμένο σε χαρτί ή αποθηκευμένο υπό ηλεκτρονική μορφή ή με ηχητική, οπτική ή οπτικοακουστική εγγραφή),

β) κάθε τμήμα τέτοιου περιεχομένου.

4) Ως «περαιτέρω χρήση»: νοείται η χρήση, από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα, για εμπορικούς ή μη εμπορικούς σκοπούς, εκτός του αρχικού σκοπού στα πλαίσια της δημόσιας αποστολής για τον οποίο παρήχθησαν τα έγγραφα. Η ανταλλαγή εγγράφων μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα αποκλειστικά και μόνο κατά την άσκηση της δημόσιας αποστολής τους δεν συνιστά περαιτέρω χρήση,

5) Ως «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα»: νοούνται τα δεδομένα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 95/46/ΕΚ.

Άρθρο 3

Γενική αρχή

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν επιτρέπεται η περαιτέρω χρήση εγγράφων τα οποία ευρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα, να εφαρμόζονται οι όροι που καθορίζονται στα κεφάλαια III και IV.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΧΡΗΣΗΣ

Άρθρο 4

Απαιτήσεις κατά την επεξεργασία αιτήσεων περαιτέρω χρήσης

1. Οι φορείς του δημόσιου τομέα επεξεργάζονται, με ηλεκτρονικά μέσα όπου αυτό είναι δυνατό και ενδεδειγμένο, τα αιτήματα περαιτέρω χρήσης και διαθέτουν το έγγραφο προς περαιτέρω χρήση στον αιτούντα ή, εάν χρειάζεται άδεια, οριστικοποιούν τη σχετική προσφορά τους προς τον αιτούντα σε εύλογο χρόνο που συνάδει με τα προβλεπόμενα χρονικά διαστήματα για την επεξεργασία των αιτημάτων πρόσβασης στα έγγραφα.

2. Σε περίπτωση που δεν έχουν καθοριστεί χρονικά περιθώρια ή άλλοι κανόνες που να ρυθμίζουν την έγκαιρη παροχή των εγγράφων, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι φορείς του δημόσιου τομέα να επεξεργάζονται την αίτηση και να παραδίδουν τα έγγραφα προς περαιτέρω χρήση στον αιτούντα ή, εφόσον χρειάζεται άδεια, οριστικοποιούν τη σχετική προσφορά τους προς τον αιτούντα το πολύ εντός 20 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης. Το χρονοδιάγραμμα αυτό είναι δυνατόν να παρατείνεται κατά 20 εργάσιμες επιπλέον ημέρες για τις μεγάλης κλίμακας ή τις περίπλοκες αιτήσεις. Στην περίπτωση αυτή, γνωστοποιείται στον αιτούντα, εντός τριών εβδομάδων μετά την αρχική αίτηση, ότι απαιτείται περισσότερος χρόνος για την επεξεργασία της.

3. Σε περίπτωση απορριπτικής απόφασης, οι φορείς του δημόσιου τομέα ανακοινώνουν στον αιτούντα τους λόγους απόρριψης βάσει των συναφών διατάξεων του καθεστώτος πρόσβασης του οικείου κράτους μέλους, ή των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ιδίως δε του άρθρου 1, παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ), ή του άρθρου 3. Σε περίπτωση που η απορριπτική απόφαση βασίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β), ο φορέας του δημόσιου τομέα συμπεριλαμβάνει αναφορά στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο δικαιούχος, όταν είναι γνωστός, ή, εναλλακτικά, στον αδειοδότη από τον οποίο ο φορέας του δημόσιου τομέα έχει λάβει το σχετικό υλικό.

4. Κάθε απορριπτική απόφαση περιλαμβάνει αναφορά στα ένδικα μέσα, σε περίπτωση που ο αιτών επιθυμεί να προσφύγει κατά της απόφασης.

5. Οι φορείς του δημόσιου τομέα που καλύπτονται από το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία δ), ε) και στ) δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΟΡΟΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΧΡΗΣΗΣ

Άρθρο 5

Διαθέσιμοι μορφότυποι

1. Οι φορείς του δημόσιου τομέα διαθέτουν τα έγγραφά τους υπό οποιαδήποτε προϋφιστάμενη μορφή ή γλώσσα, με ηλεκτρονικά μέσα όπου αυτό είναι δυνατό και ενδεδειγμένο. Τούτο δεν συνεπάγεται την υποχρέωση των φορέων του δημόσιου τομέα να δημιουργούν ή να προσαρμόζουν τα έγγραφα ώστε να ανταποκρίνονται στο αίτημα παροχής τους, ούτε την υποχρέωση να παρέχουν αποσπάσματα εγγράφων, όταν αυτό συνεπάγεται δυσανάλογη προσπάθεια που υπερβαίνει έναν απλό χειρισμό.

2. Βάσει της παρούσας οδηγίας, δεν μπορεί να απαιτηθεί από τους φορείς του δημόσιου τομέα να συνεχίσουν την παραγωγή συγκεκριμένου τύπου εγγράφων για το σκοπό της περαιτέρω χρήσης των εν λόγω εγγράφων από οργανισμό του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα.

Άρθρο 6

Αρχές που διέπουν τη χρέωση

Εφόσον χρεώνονται τέλη, το συνολικό έσοδο από την παροχή και την άδεια περαιτέρω χρήσης των εν λόγω εγγράφων δεν υπερβαίνει το κόστος συλλογής, παραγωγής, αναπαραγωγής και διάδοσής τους, συμπεριλαμβανομένης μιας εύλογης απόδοσης της επένδυσης. Τα τέλη θα πρέπει να βασίζονται στο κόστος που προκύπτει κατά τη διάρκεια της αντίστοιχης λογιστικής περιόδου και υπολογίζονται σύμφωνα με τις λογιστικές αρχές που εφαρμόζονται στους οικείους φορείς του δημόσιου τομέα.

Άρθρο 7

Διαφάνεια

Οι τυχόν όροι και πάγια τέλη για την περαιτέρω χρήση εγγράφων τα οποία βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα προκαθορίζονται και δημοσιεύονται, με ηλεκτρονικά μέσα όπου αυτό είναι δυνατό και ενδεδειγμένο. Ο οικείος φορέας του δημόσιου τομέα αναφέρει επίσης τους παράγοντες που θα λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των τελών στις ιδιότυπες περιπτώσεις.

Άρθρο 8

Άδειες

1. Οι φορείς του δημόσιου τομέα δύνανται να επιτρέπουν την άνευ όρων περαιτέρω χρήση εγγράφων ή να επιβάλλουν όρους, ενδεχομένως μέσω αδειοδότησης, για σχετικά θέματα. Οι όροι αυτοί δεν περιορίζουν άνευ λόγου τις δυνατότητες περαιτέρω χρήσης και δεν χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό του ανταγωνισμού.

2. Στα κράτη μέλη όπου χρησιμοποιούνται άδειες, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διατίθενται, σε ψηφιακή μορφή και με δυνατότητα ηλεκτρονικής επεξεργασίας τους, τυποποιημένες άδειες για την περαιτέρω χρήση των εγγράφων του δημόσιου τομέα, οι οποίες είναι δυνατόν να προσαρμόζονται προκειμένου να αντιμετωπίζονται ειδικότερες αιτήσεις αδειοδότησης. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν όλους τους φορείς του δημόσιου τομέα να χρησιμοποιούν τις τυποποιημένες άδειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΠΟΦΥΓΗ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΘΕΜΙΤΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Άρθρο 9

Αποφυγή διακρίσεων

1. Όλοι οι επιβαλλόμενοι όροι για την περαιτέρω χρήση εγγράφων δεν επιφέρουν διακρίσεις μεταξύ συγκρίσιμων κατηγοριών περαιτέρω χρήσης.

2. Εάν τα έγγραφα χρησιμοποιούνται περαιτέρω από φορέα του δημόσιου τομέα ως αρχικό υλικό για τις εμπορικές δραστηριότητές του που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της δημόσιας αποστολής του, τα έγγραφα για τις εν λόγω δραστηριότητες παρέχονται με τα ίδια τέλη και τους λοιπούς όρους που ισχύουν για τους άλλους χρήστες.

Άρθρο 10

Απαγόρευση αποκλειστικών ρυθμίσεων

1. Η περαιτέρω χρήση εγγράφων είναι ελεύθερη για όλους τους δυνητικούς παράγοντες της αγοράς, ακόμα και εάν ένας ή περισσότεροι παράγοντες της αγοράς εκμεταλλεύονται ήδη προϊόντα προστιθέμενης αξίας που βασίζονται στα εν λόγω έγγραφα. Συμβάσεις ή άλλες ρυθμίσεις μεταξύ των φορέων του δημόσιου τομέα που κατέχουν τα έγγραφα και τρίτων δεν θεμελιώνουν αποκλειστικά δικαιώματα.

2. Ωστόσο, όπου είναι απαραίτητο ένα αποκλειστικό δικαίωμα για την παροχή υπηρεσίας δημοσίου συμφέροντος, η βασιμότητα του λόγου για τη χορήγησή του υποβάλλεται σε τακτική επανεξέταση, και, εν πάση περιπτώσει, τουλάχιστον κάθε τριετία. Οι αποκλειστικές ρυθμίσεις που καθορίζονται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας είναι διαφανείς και δημοσιοποιούνται.

3. Οι υφιστάμενες αποκλειστικές ρυθμίσεις οι οποίες δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 παύουν να ισχύουν στο τέλος της σύμβασης ή σε κάθε περίπτωση το αργότερο . . . (*).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο . . . (**). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 12

Επανεξέταση

1. Η Επιτροπή προβαίνει σε επανεξέταση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας πριν από την . . . (***) και κοινοποιεί τα αποτελέσματα της επανεξέτασης αυτής, μαζί με τυχόν προτάσεις για τροποποιήσεις της οδηγίας, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Αντικείμενο της επανεξέτασης είναι ιδίως το πεδίο εφαρμογής και ο αντίκτυπος της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένου του βαθμού αύξησης της περαιτέρω χρήσης των εγγράφων του δημόσιου τομέα, των συνεπειών της εφαρμογής των αρχών που διέπουν τη χρέωση και της περαιτέρω χρήσης επίσημων εγγράφων νομοθετικής και διοικητικής φύσεως, καθώς και οι περαιτέρω δυνατότητες βελτίωσης της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και η ανάπτυξη της ευρωπαϊκής βιομηχανίας περιεχομένου.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Έγινε στις . . .

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*

(*) Πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(**) Δεκαοκτώ μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(***) Τρία έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην υποσημείωση (*).

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 5 Ιουνίου 2002, η Επιτροπή ενέκρινε την ανωτέρω πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1]. Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 95 της Συνθήκης.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 12 Φεβρουαρίου 2003, ενώ η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών έδωσαν τη γνώμη τους στις 11 Δεκεμβρίου 2002 και στις 21 Νοεμβρίου 2002 αντιστοίχως.

3. Στις 19 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή υπέβαλε την τροποποιημένη πρότασή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο [2].

4. Στις 26 Μαΐου 2003 το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 της Συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση ελάχιστων κοινών κανόνων οι οποίοι θα διασφαλίζουν ότι, όσον αφορά την περαιτέρω χρήση εγγράφων του δημόσιου τομέα, θα εφαρμόζονται ίδιοι βασικοί όροι σε όλους τους φορείς στην ευρωπαϊκή αγορά της πληροφορίας, ότι θα επιτυγχάνεται μεγαλύτερη διαφάνεια ως προς τις προϋποθέσεις της περαιτέρω χρήσης και ότι θα εκλείψουν οι αδικαιολόγητες στρεβλώσεις της αγοράς. Ο βαθμός εναρμόνισης είναι σχετικά μικρός χωρίς να θίγονται οι εθνικοί κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στις δημόσιες πληροφορίες καθώς και ο βαθμός προστασίας των δεδομένων που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

Η κοινή θέση συμμερίζεται το συνολικό στόχο της πρότασης που υπέβαλε η Επιτροπή καθώς και, σε γενικές γραμμές, τα προτεινόμενα μέσα για την επίτευξη του στόχου.

Ωστόσο, το κείμενο της πρότασης διατυπώθηκε εκ νέου στη διάρκεια της συζήτησης από το Συμβούλιο. Επιπλέον, έγινε κάποια αναδιάρθρωση των άρθρων και των παραγράφων του αιτιολογικού προς χάριν μεγαλύτερης σαφήνειας και ευχρηστίας. Κατωτέρω εκτίθενται τα κύρια σημεία της κοινής θέσης που διαφοροποιούνται από την πρόταση της Επιτροπής:

1. Η κοινή θέση τροποποιεί τον τίτλο της προτεινόμενης οδηγίας διαγράφοντας την αναφορά στην εμπορική εκμετάλλευση. Αυτό εφαρμόστηκε και στο κείμενο της οδηγίας εκτός και εάν απαιτείται για συγκεκριμένη αναφορά. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι ο όρος «περαιτέρω χρήση» καλύπτει την εμπορική και μη εκμετάλλευση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2.

2. Η κοινή θέση τροποποιεί το άρθρο 1 προσθέτοντας δύο νέες παραγράφους στις οποίες προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και εξηγεί ότι δεν μεταβάλλει τους κανόνες πρόσβασης σε έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα ούτε θίγει την προστασία φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων. Η τελευταία παράγραφος επαναλαμβάνει την ουσία του άρθρου 1, παράγραφος 2, σημείο γ) της αρχικής πρότασης. Το Συμβούλιο κρίνει σκόπιμο να προσθέσει διάταξη για τη ρητή εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, εγγράφων στα οποία ήδη δεν επιτρέπεται η πρόσβαση δυνάμει των καθεστώτων πρόσβασης που ισχύουν στα κράτη μέλη. Στην αιτιολογική παράγραφο 9 αποσαφηνίζονται περαιτέρω τα σημεία αυτά.

---

[1] ΕΕ C 227 της 24.9.2002, σ. 382.

[2] Δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα.

3. Στο άρθρο 2, το Συμβούλιο απάλειψε τον ορισμό του «εγγράφου γενικής πρόσβασης» καθόσον αυτό θα δημιουργούσε άνευ λόγου σύγχυση στην οδηγία η οποία αφορά την περαιτέρω χρήση και όχι την πρόσβαση στα έγγραφα. Το πνεύμα του εν λόγω ορισμού μεταφέρθηκε στο άρθρο 1, παράγραφος 3 της κοινής θέσης που επιδιώκει να διαφοροποιήσει τις έννοιες των δικαιωμάτων πρόσβασης (αρμοδιότητα των κρατών μελών) και της περαιτέρω χρήσης εγγράφων που καθίστανται προσιτά. Εξάλλου, τροποποιήθηκε ο όρος της «περαιτέρω χρήσης» για να αποφευχθεί η αμφισημία όσον αφορά την ανταλλαγή εγγράφων μεταξύ οργανισμών του δημοσίου τομέα κατά την άσκηση των δημοσίων καθηκόντων τους. Στις νέες παραγράφους 10 και 11 του αιτιολογικού έχουν διευκρινισθεί περαιτέρω οι ορισμοί της οδηγίας.

4. Προκειμένου να καταστεί σαφέστερο, τροποποιήθηκε το άρθρο 3 της πρότασης που αφορά τη γενική αρχή της οδηγίας. Στη νέα διατύπωση αναφέρεται το υποκείμενο (Κράτη μέλη), η υποχρέωση (εφαρμογή των όρων που καθορίζονται στα κεφάλαια III και IV) και το αντικείμενο (έγγραφα που ευρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημοσίου τομέα, των οποίων επιτρέπεται η περαιτέρω χρήση). Εξάλλου, η νέα διατύπωση απαλείφει την αναφορά στους εμπορικούς και μη εμπορικούς σκοπούς της περαιτέρω χρήσης. Η αναφορά αυτή μεταφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 4 της κοινής θέσης.

5. Στο άρθρο 4, παράγραφος 2 της κοινής θέσης έχουν προσδιοριστεί χρονικά πλαίσια για την επεξεργασία των αιτήσεων περαιτέρω χρήσης, εφόσον δεν έχουν θεσπισθεί από τα κράτη μέλη χρονικά περιθώρια ή άλλοι κανόνες που να ρυθμίζουν την παροχή των εγγράφων. Για την έγκαιρη παροχή των εγγράφων, προβλέπεται προθεσμία 20 εργάσιμων ημερών, η οποία παρατείνεται για άλλες 20 ημέρες σε περιπτώσεις μεγάλης κλίμακας ή περίπλοκων αιτήσεων.

6. Στο άρθρο 6 περί χρεώσεων, το Συμβούλιο τροποποίησε τη διατύπωση. Προστέθηκε αναφορά στις λογιστικές αρχές για να ληφθεί υπόψη η πρακτική των φορέων του δημοσίου τομέα για απόσβεση των επενδύσεων επί σειρά ετών. Διευκρινίστηκε σχετικά η αιτιολογική παράγραφος 14. Στο άρθρο 7 της κοινής θέσης, αυξήθηκε η διαφάνεια με την προσθήκη φράσης με την οποία ζητάται από τους φορείς του δημοσίου τομέα όχι απλώς να αναφέρουν τις εφαρμοζόμενες προϋποθέσεις και την τυπική χρέωση για την περαιτέρω χρήση αλλά και τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό των τελών στις ιδιότυπες περιπτώσεις.

7. Οι φορείς του δημόσιου τομέα μπορούν να επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση άνευ όρων, ή μπορούν να επιβάλλουν όρους, ενδεχομένως, μέσω αδειοδότησης. Για να ληφθούν υπόψη οι διάφορες δυνατότητες, το Συμβούλιο τροποποίησε τη διατύπωση του άρθρου 8 της κοινής του θέσης και διευκρίνισε περαιτέρω το κείμενο της αιτιολογικής παραγράφου 16. Τώρα το άρθρο ενθαρρύνει όλους τους φορείς του δημοσίου τομέα να χρησιμοποιούν τυποποιημένες άδειες.

8. Όσον αφορά τις αποκλειστικές ρυθμίσεις, το Συμβούλιο προσέθεσε νέα παράγραφο στο άρθρο 10 με την οποία αποσαφηνίζεται η κατάσταση ως προς τις υφιστάμενες αποκλειστικές ρυθμίσεις. Η νέα παράγραφος θέτει χρονικό πλαίσιο για τη λήξη τους προκειμένου να ευθυγραμμιστούν με το πεδίο εφαρμογής και τα αποτελέσματα της οδηγίας.

9. Στο άρθρο 12, το Συμβούλιο προσδιόρισε το στόχο της επανεξέτασης της οδηγίας για να διασφαλιστεί πλήρης εξέταση των προσδοκώμενων πλεονεκτημάτων.

Αναφέρονται ειδικότερα το εύρος της αύξησης της περαιτέρω χρήσης των εγγράφων του δημοσίου τομέα, περιλαμβανομένων των επίσημων εγγράφων νομοθετικής και διοικητικής φύσεως, τα αποτελέσματα των αρχών χρέωσης, καθώς και οι περαιτέρω δυνατότητες βελτίωσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και η ανάπτυξη της βιομηχανίας περιεχομένου.

IV. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

1. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που απεδέχθη η Επιτροπή και υιοθέτησε το Συμβούλιο

— Η τροπολογία 3 ενσωματώθηκε στην 4η αιτιολογική παράγραφο της κοινής θέσης πλην της προτεινόμενης απαλοιφής της αναφοράς στο επιχειρηματικό πεδίο δραστηριότητας.

— Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η προτεινόμενη από το Κοινοβούλιο αλλαγή στην τροπολογία 4 για την αιτιολογική παράγραφο 6 καλύπτεται ήδη από την πρώτη πρόταση.

— Η τροπολογία 34 έχει ενσωματωθεί στην αιτιολογική παράγραφο 14 της κοινής θέσης στο βαθμό που ευθυγραμμίζει το κείμενο με το άρθρο 6. Ωστόσο, η αλλαγή του όρου «έγγραφο» με τον όρο «πληροφορίες» δεν έγινε αποδεκτή (πρβ. πρώτο εδάφιο του σημείου 2 του εν λόγω τμήματος).

— Το Συμβούλιο ενσωμάτωσε το τελευταίο μέρος της τροπολογίας 10 στην αιτιολογική παράγραφο 9 της κοινής του θέσης, αν και με μικρές συντακτικές αλλαγές. Δεν μπορεί ωστόσο να αποδεχθεί το πρώτο μέρος της τροπολογίας διότι αφορά την πρόσβαση και όχι την περαιτέρω χρήση.

— Το Συμβούλιο απεδέχθη την πρώτη συντακτική αλλαγή της τροπολογίας 12. Η υπόλοιπη τροπολογία δεν κρίθηκε κατάλληλη δεδομένου ότι αναφέρεται σε πρόσβαση.

— Η ουσία της τροπολογίας 14 ενσωματώθηκε στο άρθρο 1 παρ. 2 σημείο γ) της κοινής θέσης.

— Το Συμβούλιο ενσωμάτωσε την τροπολογία 26 στην δεύτερη παράγραφο του άρθρου 9 της κοινής θέσης, πλην της αλλαγής του «εγγράφου» σε «πληροφορίες».

— Το Συμβούλιο απεδέχθη την αρχή της τροπολογίας 32 που διευκρινίζει τη ρήτρα αναθεώρησης του άρθρου 12 παρ. 2, αλλά προτίμησε διαφορετική διατύπωση. Επιπλέον, δεν θεωρεί σκόπιμη την αναφορά μέρους της τροπολογίας σε αιτιολογική παράγραφο εντός του άρθρου.

2. **Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που απεδέχθη η Επιτροπή αλλά δεν υιοθέτησε το Συμβούλιο**

— Το Συμβούλιο δεν υιοθέτησε τις τροπολογίες 1, 27 και 28 διότι εκτιμά ότι η έννοια των «πληροφοριών» είναι πολύ ευρεία και ότι το «έγγραφο» αποδίδει καλύτερα τη βασική έννοια της οδηγίας, είναι δε σαφέστερος όρος όσον αφορά την εφαρμογή του. Και άλλες τροπολογίες του Κοινοβουλίου δεν έγιναν αποδεκτές στο μέτρο που αφορούν τις ίδιες αλλαγές.

— Το Συμβούλιο δεν ενσωμάτωσε τις τροπολογίες 7 και 18 τις οποίες η Επιτροπή απεδέχθη εν μέρει. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι οι εν λόγω τροπολογίες υπερβαίνουν το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, τόσο ως προς τις αναφορές τους στα συστήματα συλλογής δεδομένων όσο και ως προς την παρουσίαση των πληροφοριών.

— Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η αλλαγή που προτείνει η τροπολογία 13 στο άρθρο 1 παρ. 2 σημείο δ) δεν είναι απαραίτητη δεδομένου ότι ορίζει τον όρο «βρίσκονται στην κατοχή» στην αιτιολογική παράγραφο 11 της κοινής θέσης.

— Το Συμβούλιο δεν μπορεί να υιοθετήσει την προσθήκη στο άρθρο 5 παρ. 1 που προτείνεται στην τροπολογία 20 διότι είναι ασαφής και ενδέχεται να προκαλέσει προβλήματα στη μεταφορά της οδηγίας.

— Η πρώτη αλλαγή που προτείνεται στην τροπολογία 21 ενσωματώθηκε στο άρθρο 4 παρ. 3 της κοινής θέσης έστω και με μικρές συντακτικές αλλαγές. Το Συμβούλιο δεν μπορεί ωστόσο να δεχθεί τη δεύτερη τροποποίηση που προτείνει η τροπολογία. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι δεν είναι σκόπιμο να τεκμαίρονται περιπτώσεις «κακής πίστης» από οργανισμούς του δημοσίου φορέα, ενώ η απόδειξη των περιπτώσεων μπορεί να παρουσιάζει δυσκολίες.

— Το Συμβούλιο δεν θεωρεί απαραίτητο να διευκρινιστεί το δικαίωμα της αίτησης αναθεώρησης των τελών (τροπολογία 24), το οποίο θα παραβίαζε τις αρχές που εκτίθενται στο άρθρο 6. Ωστόσο, οι υποχρεώσεις του άρθρου 6 δεν καθίστανται για το λόγο αυτό λιγότερο δεσμευτικές. Αυτό ισχύει και για άλλες διατάξεις της κοινής θέσης όπου δεν γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε προσφυγές.

— Το Συμβούλιο πιστεύει ότι η τροπολογία 31 δεν αποτελεί αρμόζουσα προσθήκη. Ωστόσο, η ουσία του πρώτου μέρους της τροπολογίας καλύπτεται από την αιτιολογική παράγραφο 15. Επιπλέον, η λήψη απόφασης ως προς την ουσία του δεύτερου μέρους της τροπολογίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα των ιδίων των κρατών μελών.

3. **Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που δεν υιοθέτησαν ούτε η Επιτροπή ούτε το Συμβούλιο**

— Οι τροπολογίες 2, 15 και 17 δεν έγιναν αποδεκτές διότι αναφέρονται σε θέματα πρόσβασης και διαφάνειας της πρόσβασης έναντι των πολιτών εν γένει, ενώ η οδηγία αφορά την περαιτέρω χρήση των εγγράφων. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η αναφορά της τροπολογίας 17 σε ηλεκτρονικά μέσα καλύπτεται ήδη στο άρθρο 5 παρ. 1 της κοινής θέσης.

— Η τροπολογία 30, η οποία θα προσέθετε στο άρθρο 9 της αρχικής πρότασης νομική δέσμευση για την ενθάρρυνση της περαιτέρω χρήσης, δεν έγινε αποδεκτή διότι κρίθηκε ιδιαίτερα ασαφής όσον αφορά τη μεταφορά και εφαρμογή της οδηγίας. Η αρχή του σημείου αυτού περιέχεται στις δύο τελευταίες φράσεις της αιτιολογικής παραγράφου 9 της κοινής θέσης.

— Το Συμβούλιο δεν υιοθέτησε την τροπολογία 33 διότι εκτιμά ότι τα κύρια μελήματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως προς το θέμα αυτό καλύπτονται ήδη και συγκεκριμένα από τα άρθρα 6 και 7 της κοινής θέσης.